

arbejdet sikre, at der bliver taget tilstrækkelig hensyn til disse grupper, og at der ikke opstår de frygtede forringelser.

Med hensyn til klagemulighederne mener vi fra konservativ side, at det er vigtigt at huske på, at forældre til handicappede børn ofte i forvejen har så mange problemer omkring deres børn, at deres hverdag er fuldstændig fyldt op. Den er fyldt op med at løse de helt banale problemer, der er, når man har handicappede børn. Og hvis der så også skal være overskud til at løse de andre problemer såsom at lære noget og komme videre i tilværelsen, få en ballast, få en lærdom, så bliver det næsten umuligt. Og det er derfor, mange af de specialskoler, vi har rundt omkring, er så gode og så givtige for den enkelte og for familien.

Det kan derfor være meget, meget vanskeligt at forestille sig, at man har det psykiske overskud til at sørge for, at der bliver startet en klagesag mod de kommuner, som ikke lever op til deres ansvar.

Derfor mener vi, at der i lovtæksten skal være et klarere grundlag og en klarere formulering, som sikrer, at man under alle omstændigheder kan tage sig af de mennesker, som har store problemer med forskellige handicap. Vi bør også sikre os, at der er god mulighed for råd og vejledning til de pågældende forældre.

Når vi læser høringssvarene, kan vi se, at Børnerådet i sit høringssvar skriver, at det er Børnerådets synspunkt, at økonomien ikke må sætte grænser for valget af rigtige undervisningstilbud. Vi er i Det Konservative Folkeparti – lidt undtagelsesvis – helt enige i Børnerådets synspunkt, og vi håber og tror, at det fremsatte forslag kan sikre de berørte børn de bedst mulige betingelser for kvalitetsfuld undervisning.

Anne Baastrup (SF):

Ifølge gældende ret har kommunen forpligtelse til at sikre, at et barn under 18 år modtager specialundervisning. Drejer det sig om vidtgående specialundervisning, så foretager kommunen en indstilling til amtet, der træffer afgørelse.

Denne ordning har været diskuteret i mange år og har været genstand for voldsomme principielle holdninger hos de forskellige parter. Og samtidig har opgavefordelingen givet anledning til mange klagesager, især klager fra kommunerne.

Med det her forslag søges der gjort op med denne opgavefordeling. Kommunen skal nu fremover træffe afgørelse om elevens behov for

vidtgående specialundervisning. Afgørelsen skal ledsages af en indstilling om behovet, og betalingen bliver nu maksimalt for kommunen ca. 161.000 kr. Klageretten – og det er centralt for SF – er forbeholdt forældrene.

Forslaget er en del af folkeskoleforliget, og SF har været til adskillige møder om denne sag.

Der er generelt i høringssvarene en positiv holdning til lovforslaget, idet der dog, som de foregående ordførere har nævnt, er nogle problemer.

I forbindelse med kommuneforhandlingerne i foråret om aftalen for år 2000-2002 blev det aftalt, at man også på det sociale område skal etablere en grundtakstmodel, i princippet efter samme regler som i dette lovforslag.

Lægger vi de to beløb sammen, kan det være en ganske overordentlig stor byrde for en lille kommune. Vi har derfor i forhandlingerne lagt vægt på, at konsekvenserne af dette lovforslag og konsekvenserne af det, der kommer til at ske på børn og unge-området i serviceloven, skal ses i sammenhæng.

Det kan som nævnt blive uforholdsmæssigt dyrt for en lille kommune at have udgifter i denne her størrelsesorden, og er man forældre til børn, der påtvinger en kommune store udgifter, kan det være ganske, ganske vanskeligt at klare livet.

Vi er derfor tilfredse med aftalen med ministeren om, at behandlingen af det her lovforslag afventer dels Finansieringsudvalgets undersøgelse, dels socialministerens lovforslag på børn og unge-området.

Det er centrale opgaver, der nu lægges om. Det er uhyre vigtigt, at vi ikke via denne opgaveomlægning og dermed finansieringsomlægning kommer til at klemme nogen som helst.

Vi støtter principielt lovforslaget, men det skal som nævnt afvente en grundig udvalgsbehandling såvel som Finansieringsudvalgets redegørelse og enighed om, hvorvidt det er det rigtige, plus enighed om, at det godt kan lade sig gøre, selv om også socialministeren lægger børn og unge-området om.

Christian H. Hansen (DF):

Forslaget her går ud på at tillægge kommunerne et større ansvar for den vidtgående specialundervisning, bl.a. således, at undervisningen i højere grad kan tilrettelægges tættere på det enkelte barns og familiens nære omgivelser.

I Dansk Folkeparti finder vi, at det er rigtigt, at tilrettelæggelsen af undervisningen bør fore-